

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este Duminică și Joi'n, la fiecare
două săptămâni cu adausului Poisori. — Preu-
meratunne se face în Sibiul la expeditorul Poisori, pre-
afara la c. r. poste cu bani gata prin seriori fran-
cate, adresate către expeditor. Pretul prenumer-
tării pentru Sibiul este pre anu 7 fl. v. a.
iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 22.

ANULU XXV.

Sibiul 17|29 Martiu 1877.

trăiește la părțile Transilvaniei și pentru pro-
vinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. își po-
o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, și tiner-
steine pre anu 12 1/2, anu 6 fl.
Iuzeralele su plătesc pentru întâia óra
en 7 or. sirulu, pentru a doua óra en 5 1/2, er.
si pentru a treia repetare en 3 1/2, cr. v. a.

Brosiura politica.

„L'état roumain et la paix de l'orient. Neutralisation de la Roumanie. Par Frédéric Damé. Bucarest 1877.“

(Urmare din nr. 20.)

„Imperiul otomanu se marea în estindere și putere“, dice brosiură, trecându-lă la cincea parte a sea. Vorbesc despre cum a găsitu junule și vităzulu Mahomet II imperiul otomanu, cum a intrat la 1453 în Constantinopole, cum sultanul împărtă invadatorul patriarhilor, Serbiia (?) platea tributu, cum fă imperiul Trapezuntului distrus, Grecia, Bosniia, Bulgaria, Serbiia cucerite. Peninsula balcanica devenise pré strimta pentru islamismu, care se reversă în totă părțile. Înse pe atunci Rodanii ajutați de venetiani resistau în sudu; Corvinu incuie drumul spre apusu; români, cari reînnoiseră (1460) tratatul cu sublima Pórtă, ocupa strimtorile Carpatilor. „Unu singuru drumu stă deschisul, celu de nord-est prin Moldaviia“. Cine impedează pre otomanii în drumul acesta? Românii moldoveni, cari aveau în fruntea lor pre un mare capitanu alu epocii, pre Stefanu celu mare.

„Pe data prezintă la Dnistrul, la Dunare, la portile Carpatilor, opunându-se de o parte lui Mahomet II, Baiazet II, lui Soliman, Scanderbeeg, tatarilor, turcilor, de alta parte lui Ioanu Albertu, lui Matia Corvinu, polonilor și ungurilor, Stefanu, dice Edgar Quinet, era acelă, care descuia și incuia la óra sea portile Europei orientali.“

„Crestinatatea i datorea salutea, și numele lui (Stefanu) turbură agonia lui Mahomet II, cându sultanul în óra sea cea de pre urma a strigatu necajită: Eu voi am sa cucerescu Rodul si Italiu.“

Brosiură descrie marimea spiritului lui Stefanu și conclude că nu i se poate refuza titlulu de „mare“; nimenea nu lă pututu invinge și papă Sixtu IV în semnu de recunoștință, lă salutat în numele Europei, intitulându „Atletul (vităzulu) lui Christosu“, (cu totă ca după vederile parei Stefanu a fostu schismaticu. Red.)

Luptele de ună jumetate de seculu au usat puterile organismului celui tare. Renume, gloria, putere, mórtea se grăbiă a le duce pre totă în momentu. Omul de statu, capitanul celu mare, patriotul a începutu a cugetă cu óre care intristare asupră viitorului. Preocupatiunile lui Mircea din órele din urma, torturau și pre Stefanu în órele sele din urma.

Rivalitățile dintre inimicii sei dela nordu i-au fostu favorabile în viétia, înse puté sa vina o di cându sa se unescă cu totii spre a distrugă statul. Stefanu se turbura de ideia acăstă.

O scena interesanta amintesce brosiură, petrecuta în momentele din urma a le vietiei lui Stefanu. Era pe patul mortiei. Medicii se sileau în zadaru sa-i lungescă vieti cu vre-o căte-va óre. Boiarii se aduna în câmpu sa aléga pre unul dintre cei doi fi ai lui Stefanu. Unii erau pentru celu mai betrânu, altii pentru celu mai tineru. Discordia intrase în consiliu. Că prin o minune Stefanu respinge mórtea celu imbratisiase, dispune sa-lu duca în câmpu, demânda sa taie si aresteze pe boiarii revoltati si după aceste intr'unu discursu, care va remană

cea mai frumosă pagina în istoria nației sele dispune sa fia lui urmatorul celu ce va fi mai demnă de a purta sabia lui si de a aperă patria. Dupa ce face o privire asupră Europei si o gasesce în mai aceeași puștiune, cum era pe tempul lui Mircea, termină cu concluziunea că turcii nu-si voru dă pace pâna nu voru subjugă Moldaviă. Tacerea, se dice mai departe, a cuprinsu câmpul tumultuosu de mai nainte; vocea eroului se mai înalta odată cu gravitate majestatica. Bogdanu fiul lui Stefanu ingenunchia lângă asternutul tatalui seu si ascultă vointia cea de pe urma, carea a ramas sapata aduncă în inimă sea.

„Bogdane, fiul meu, si voi socii „mei, pretenii mei, dintre töte retele „ce se revarsa asupră nôstra alegeti „pre cele mai suportabile. Crestinatatea ne parasesce, vecinii nostri ne „amenintia independentia nôstra, pre „cându pericolul este la usi. Mergeti drept la inimicu si cercati a „face tocmai cu elu. Déca veti obțieni dela elu conservarea legilor „vostre bisericesci si civile, veti face „pace onorifica. In numele interesului „patriei ve provocu a nu mai intinde „pândiele contră vîforului; ve conjură cu tota gingasă unui patrante si frate. Înse déca sultanul ve „dictéza condițiuni de judecătu, oh! „atunci sa nu ve indoiti nici unu minu. Mai bine sa muriti cu spadă „in mâna pentru aperarea religiunei „si a libertăției. Ori-ce aru veni sa „nu ve indoiti nici odata, ca Ddieu „parintilor nostri, care singuru face „minuni, va parasí armele servilor „sei si nu va vindecă intr'o di ranele „vostre, implindu intru voi darurile „sele pentru celu mai frumosu destinu „netrecatoriu.“ Mânilor lui s'au asiediatu atunci pre capulu lui Bogdanu si l'au binecuvantat si prin elu naționea.

A dôu'a di Stefanu era mortu. Selim I s'a suitu pe tronul sultanilor. Passionatul pentru resbelu, plinu de gândiri de cuceriri si de dorintie după gloria, se pregătea de o mare expediție în occidentu prin Banatu spre Vien'a.

Bogdanu a folositu ocaziunea de a realisa voia parintelui seu. Elu a oferit sultanului, nu concursulu Moldaviei, ci neutralitatea ei. Luptele lui Stefanu probau ca puterea acestui statu putea impedează proiectele turcesci prin o diversiune de către ostu, pe cându armata turcescă era reclamata întrăga la întâlnirea Dunărei cu Sav'a. Moldaviă neutra i s'a parutu lui Selim că si Muntenia lui Baiazet o garantia pentru securitatea imperiului seu, aparându de poloni si de khanatulu din Crime'a.

Din aceste considerante a signat tratatul dela 1511, care cu celu dela 1391 constituie dreptulu publicu pentru statulu Romaniei.

Prin aceste dôu'a tratate s'a stabilit o bariera între Nordu si Sudu, avantagiosa pentru occidentu si pentru orientu.

Staturile române au urmatu asiara cursulu loru naturalu si logicu. Mircea si Stefanu au continuat tradiținea lui Traianu, ei s'au aratat demni eredi ai ideei ce a presidat la intemeierea coloniei latine între Dunare si Carpati.

(Va urmă.)

Temendu-ne că voru fi între ceitori nostri, unii, căroru unele pasagerie din articululu „Magiari si Magiarismu“, publicat u nr. 101 si 102 din an. tr. sa le dea ansa la explicațiuni diverse, ne-amu facutu atunci rezervele nóstore. Credeam că cu atâtă amu satisfacutu spre a linisci si pre cei ce din esperintia, intielegemu pre suscepabilitii frati compatrioti magiari, scimus cătu de curendu se neliniscescu.

Cele ce au urmatu de atunci încoce înse, ne arata, ca vederile nóstore n'au fostu de ajunsu spre a gâci pâna unde se potu desvoltă lucrurile din cauza unui articulu din cele mai patriotice, in sensulu celu mai strictu alu cuventului. Patriotice, dicem, pentruca patriotismulu celu adeveratul noi lu tienemus ca se cuprinde intr'aceea, că ból'a, déca se ivesce, sa o spunemus medicului, in casulu de fatia opinionei publice, asiá cum este, pentruca si medicin'a sa fia cea adeverata, carea sa vindece, dara nu acoperindu cu paliative, placute la audiu, se marăscu ran'a si mai tare, si sa amenintie in cele din urma organismulu intregu.

Acum, după ce afacerea a luat dimensiunile neasteptate, tienemus ca amu face un'a din nedreptatile, cele mai mari cându amu suprimă vocea autorului articulului din cestiune. Nedreptatea din parte-ne aru fi cu atâtă mai mare, cu cătu odata, o marturismu, amu impedează, din motivulu, ca cugetămu, ca prin acăstă incidentulu se va termină mai in graba.

Astădi nu mai impedează, si in cele de mai la vale, fără de a adauge din partene la „lamurire, si fără de a scurtă din cele ce autorulu afla cu cale a lamuri, nici bateru unu cuventu, lasămu pre autoru sa vorbescă, că celu mai competentu in judecarea si aprecierea ideilor sele.

O facem acăstă si pentruca nici asupră autorului articulului din cestiune, nici asupră fóie nôstre sa nu remana indoielii privitor la patriotismulu, ce, vedemus ca pe nedrept este din unele părți trasu la indoiala.

Eata ce dice autorulu articulului:

Lamurire.

Domnule Redactoru! Pe la sfîrșitul anului trecutu v'amu trimis unu articulu intitulat „Magiari si magiarismu“, rugandu-ve sa binevoitoi a-lu publică „pe responderea mea“ in „Teleg. Rom.“ Mi-ati facutu onoreea de a-lu publică fără de amu fi pusu numele de desubt. La sfîrșitul articulului on. Redactiune a credutu insa de cuvintă a face căte-va observări, din care resultă ca ea nu e disputa a primă responderea decât pentru o parte din ideile cuprinse in acelu articulu; o alta parte remane pre responderea mea, a autorului necunoscutu. Din intenție tocmai acăstă parte a parutu atât de primejdiosa, incătu Inaltu Preșantia Sea Parintele Metropolitul s'a credutu datoriu a sfațui prin Pastorală dela 1 Ianuarie pre fiii sei in Christosu de a se feră de densa si a declară, ca ideile asiediate in articu-

lu meu „nu suntu simtiu comunu alu poporului nostru.“

Amu fostu mahnitu de acăstă ingrijire cu atâtă mai multu, cu cătu nu eram si nici nu suntu in stare s'o intielegu. Indata ce redactiunea si-a facutu rezervele, era de prisosu ori-ce „desavuare“: de sine se intielegea, ca ideile suntu ale autorului si ale acelor, care tienu la ele. Era chiaru de prisosu a se scă, cine le-a aruncat in lume. Ideile, că idei, nu cereau decât sa fia sustinute ori combatute. In locu inse de acăstă ele au datu ocazie la o manifestatiune politica. In urmă Pastoralei, 101 onor. cetateni din Brasovu, in o adresa către Inaltu Preșantia Sea Parintele Metropolitul, se declara intru cătu-va adherenti ai acelor idei „desavuate“.

Ve-ti intielege, dle Redactoru, ca scriindu articululu, „Magiari si magiarismu“, intențiunea mea nu putea fi de a provocă o vrăsare intre români si cu atâtă mai putiu de a me departă insumi si a departă pre altii de firesculu nostru povatuitoriu. Déca amu fostu dar' mahnitu de infruntările cuprinse in Pastorala, cu atâtă mai mahnitu trebuiā sa fu, vediindu ca amu datu ocazie pentru o aparte neintielegere, pre care diuastică magiara, fără de a căută sa-si dea séma despre ceea ce amu disu si ce mi se dice improativa, numai decât a grabitul s'o esplodeze — fără indoiela nu spre binele nostru si nu spre binele tieri, care e identic cu alu nostru. A-si putea sa dicu, ca după ce crediusemu ca sémenu lumina, a trebuitu sa vedu resarindu intunecu. Cu töte aceste, — pozitunea mea era pre cătu se pote de delicata: inaintea mea era perdeau'a anonimitătie si creputur'a reservelor pre care le facuse redactiunea; era si nu era de bunacuviintia sa intru in discutiune, cu deosebire fiinduca Metropolitul a grauitu.

Cetescu inse in numerulu dela 6/18 Martie alu „Teleg. Rom.“ respunsu Inaltu Preșantie Sele la adresă cetatenilor din Brasovu. Lu cetescu si me simtu datoriu a ve rugă sa binevoiti a-mi dă locu pentru căte-va lamuriri.

In respunsu, Inaltu Preșantia Sea declară, ca indeobste admite ideile asiediate in articululu „Magiari si magiarismu“ si arata anume „pasagiele esorbitante“, pe care se crede datoriu a le combate declarându: „ca multimea pe care se radina la noi nationalitatea si biserică simte in adeveru dimpreuna cu Inaltu Preșantia Sea si cu noi toti greutăile ce ne apasa; dar' cu privire la programul de pusu in citatele pasagie nu e de acordu cu subscriptorii adresei.

Amu ceteiu cu via multiamire acăstă declaratiune, de óre-ce ea dovedesc, ca suntem uniti într'o găndire. Pasagiele citate nu suntu decât conclusiuni ale premiseloru cuprinse in greutătile, pe care cu toti ile simtimu; si nu remâne indoiala, ca aceia, care simtu premisele, numai decât admisu si conclusiunile. Tocmai pentru aceea suntu nimitti de declaratiune. Ea vorbesc de unu „programul de pusu in pasagiele citate.“ Nici odata nu amu intentionat si nici nu intentionez a face unu program; scopul meu si a ori-cărui omu fără de posibile hotărîta in societate nu pote fi decât sa adune materialulu, din care se voru puté alege elemente pen-

tru unu programu. Articolul „Magiari si magiarismu“ este unu studiu obiectiv, care se marginesce a espune fapte si a aretă, care suntu ori care voru trebuí sa fia urmările loru firesci. Nu me simtu a fi sfatuitu pe români sa faca intr'unu chipu ori intr'altulu: amu espusu fapte si amu cautatu sa me lamurescu asupr'a urmărilor loru, prin urmare nu potu face alta pretenție decătu sa mi se arate, ca amu espusu fapte neadeverate ori ca amu ajunsu la conlucrare gresite. Chiaru Inaltu Preasântia Sea recunosc inse in dōue renduri, ca amu vorbitu in cunoscintia de causa: adeca adeveru amu gratuit.

Fără indoială adeverulu, că adeveru, pote sa fia superatoru. Dar' déca voimur sa facem odata ce-va, trebuie sa avem indrasnăla de a spune si rabdarea de a audă adeverulu. Cu deosebire intre noi si magiari acăstă e datorie. Voimur ori nu voimur sa trăim in buna intielegere! Déca voimur, atunci sa ne intielegem: dar', spre a ne puté intielege, numai decătu trebuie sa ne hotarim a ne spune unii alor' ce credem, ce voimur si ce cugetăm. Intielegu, că vrajmasii sa fia rezervati si chiaru sa se mintia unii pe altii; noi inse, care pretindem a nu fi decătu prietini invrajbiti, suntemu datori a fi sinceri.

Programele nu se facu prin diare, ci intre patru pareti. Déca e inse vorb'a de unu programu, apoi eata-lu intr'unu cuventu: sinceritate! — Sa-lu urmāmu pe acestă fără a tiené séma de magiari.

In articolul „Magiari si magiarismu“ nu amu statornicitu inse nici unu felu de programu.

Amu disu: „Dupa cele intemperate dela 1867 incocă ne vedem intr'o situatiune sa nu tienemu, si nu putem u tiené multu la Ungari'a.“ E reu! — dar' asiá este! Este o urmare firescă a faptelor petrecute, că noi sa nu putemu tiené la Ungari'a. Indata ce amu admisu faptele, nu putemu tagadă urmarea loru decătu din consideratiuni de precautiune.

„Dá, amu fostu si suntemu ne-prietini ai Ungariei pentru-ca Ungari'a ne este vrajmasia.“ Nimeni nu va puté sustiené, ca Ungari'a ne-a facutu binele, la care trebuiá sa ne asteptăm; aru trebui dar' sa paremu unu poporu parazit de toti Dumnedieii pentru-ca lumea seriósa sa ne creaza capabili a tiené la unu lucru, care ne jignesc... „Noi tienemu la imperatie si tienemu pe ntru-că avem pentru-ce!“ Dá! atât de multu tienemu la acăsta imperatie binefacatóre, incătu, „déca astadi amu fi chiamati la lupta pentru Ungari'a, — care ni e vrajmasia, — amu luptă cu tóta inim'a, nu inse pentru Ungari'a, ci pentru habsburgi, nu pentru rege, ci pentru imperatulu nostru!..“ Asiá este! si ca este asiá — e puterea nostra! Ori crede cine-va, ca vre-o data poporul român va ascultă alta porunca decătu pe acea, cu care s'a deprinsu de unu vécu si mai bine!? Ori voiesce cine-va sa dispui de densulu pentru Ungari'a si improativa imperatului!? Nimeni nu va cutediá sa dica „dá!“ — Atunci tóta lumea trebuiecesc sa fia multiamita, cându ne declarâmu sustiitoru ai Ungariei că parte din imperatie. Este o jertva patriotica, de care trebuiecesc sa fimu mândri.

Dar' ce voru tóte aceste sa dica? Suntu ele unu programu? Suntu agitatuni contra intregitătiei Ungariei? Se indémna români a conlucrare cu cine-va contra cui-va? — Nemicu din tóte aceste! Se constata numai, ca in urm'a faptelor petrecute asiá trebuiecesc se fia; se constata, ca intre anumite impregurări români va trebuí sa pote fi hotariti contr'a procederei de adia monopolisatorilor actualiai Ungariei; se constata, ca suntemu unu popor care voiesce a traí si se desvoltă, unu popor, care sufere si rabda, dar' nu uita binele si tiene minte reul,

ce i se face. Din tóte aceste urmăzu unu singur lucru: ca déca Ungari'a (adeca cei ce o reprezinta) voiesce sa o sustienem, sa o iubim si sa simu ga'ta a ne luptă pentru dens'a, nu are decătu sa ne dea, ce intre impregurări de astazi ne aru fi datu imperati'a. Iéra acestă nu e programu: este unu memento!

Amu fostu dar' jignitu vediendu, ca intre „pasagiele esorbitante“ citate in respunsul Inaltu Présantiei Sele lipsesc urmatorulu: „Dar' totu-déun'a suntemu ga'ta a sustinea cu entusiasmu o Ungarie, in care ni se dau conditiunile de desvoltare.“

Acestă suntu lamuririle, pre care m'amu credintu datoru a le face.

Neintiegerile, la care articululu „Magiari si magiarismu“ a datu oca-siune, suntu numai aparente. Pastoral'a Inaltu Présantiei Sele ne incre-dintieza ca Metropolitulu nostru voiesce se fia expresiunea „simtiului comunu alu poporului“; adres'a onor. cetatieni din Brasovu ne incredintieza, ca români voiescu a se grupă prelunga metropolitulu loru: centrulu nu voiesce a se isolá si massele nu voru a se departă de centrulu loru firescu, căci indata ce centrulu s'aru isolá, elu aru trebuí sa incete a mai fi centru si indata ce massele s'aru de-partă, ele aru trebuí sa-si creeze unu altu centru. Acăstă este impresiunea pre care o produce intregulu incidentu in omulu cugetatoriu: suntemu si, intru cătu nu amu fi, staruim a fi uniti intr'o gandire.

Si este bine, ca tocmai eu, scriitoriul acelui articlu vinovatu, sa o constatu acăstă.

Revista politica.

Diet'a Ungariei lucra din tóte puterile. Nu mai are nici dumineci nici serbatori. In duminec'a Floriloru, dupa calindariulu apusani, s'a inceputu desbaterea generala a proiectului ministerului de finanțe, care este unu operatu de unu imprumutu. Proiectul s'a primitu nemodificat a dōua di (luni in 26 Mart.) cu 166 voturi contra 74. Acelasi proiectu va trece curendu si prin cas'a magnatiloru si dupa acăstă va intră pauza in lucrări din caus'a serbatorilor pasciloru.

In Cislaitani'a suntu convocate dietele provinciale si adeca: a Austriei de Josu, a Austriei de susu, Salzburgului, Stiriei, Carintiei, Carnioliei, Moraviei, Silesiei, Voralbergului, Istriei, Goritiei si Gradisce si a Triestului si tienetu pe 5 Aprile a. c., a Bucovinei pre 11 Aprile st. n.

Campania diplomatica in cestiu-nea orientului pare a se apropiá de sfersitu. Ignatief a fostu primitu in 27 Martiu in audientia estraordinara de imperatulu si regele nostru in castelulu imperialu; dupa acăstă a luatu parte dimpreuna cu suit'a sea la unu prandiu la curte. Adi mâne vomu audă ca a plecatu preste Berlinu la Petersburgu. Déca duce Ignatief pace séu resbelu a casa? nu scimu spune. Semnele suntu mai multu pentru celu din urma decătu pentru cea dintăiu. Anglia' n'a subsrisu protocolulu dela care se asteptă pacea si Russi'a a refusatu a se obligá la desarmare.

Intr'aceea „N. d. Allg. Ztg.“ a aflatu cu cale a face imputări france-siloru ca ei iau mesuri militare in despartieminte orientali, cari treceu preste trebuintele administratiunei de tóte dilele. Foile austro-ung. apara pre francesi si nu vedu in cercele cele improvisate de biroul de presa din Berlinu decătu impregurarea ca contele Chaudordy, prin o amicitia russo-francesa, ierasi a conturbatu circului principelui Bismarck.

Morning Post din London pă-siesce forte aspru contr'a Russiei, pen-tru-ca acăstă din urma nu ratifica protocolulu prin care se dau garantii despre ameliorarea crestinilor din orientu, din motivul ca i se cere sa desarmeze ea dintăiu.

Rusii, deocamdata au inceputu a se punu in miscare spre media di si apusu. Despartieminte singurafice de trupe suntu indreptate spre Prutu si părțile de media di ale Bassarabiei rusesci.

Trei poduri stau ga'ta pentru tre-cerea armatei russesci preste Prutu.

Armat'a româna, ceteru, ca se tramite in mare parte a casa. Moti-vulu, se dice, este invasiunea rusescă, carea cu cătu va gasi români mai puteni sub arme cu atât mai putiene perplexităti va aduce pentru tiéra. — O logica, pe carea nu o intielegem.

Dela universitatea sasescă.

Sibiu, 25 Martie 1877.

In siedintă din 24 Martie (a IV a sesiuniei) si desfasură, dupa autenticarea protocolului siedintei tre-cute, dep. Dr. Tincu, votulu seu separatu in contr'a verificării deputatului cercului Sebesiu.

Dep. Bedeus se declara in contr'a votului separatu, sustinendu ca, nu aru fi cauza destula pentru a dă unu votu separatu in cuprinsulu si in form'a votului separatu alu dlui Dr. Tincu. Propune deci a se trece preste elu la ordinea dilei.

Presidentulu adunărei declara ca, votulu separatu nu pote forma obiectu de desbatere, dar' ca nu se pote impiedca nici unu deputatu a-si desfasură parerile sele si a si le intarí prin argumentele, cari lui i se paru mai bune. Votulu separatu fiindu presentat se va alatura deci la protocolulu siedintiei.

Acestu objectu terminat, presiden-tul-comite face cunoscutu ca, comisi'a de 7, cerendu operatulu ei o precugetare forte matura, nu este in positiune a asterne in siedintă de fatia operatulu seu. Presidentulu propune deci amânarea siedintielor pâna dupa serbatori. Inainte de a se pronun-tia amânarea siedintielor, aduce la cunoscintia ca oficiulu administrativ i-a facutu nisce propunerii, pre cari le recomenda adunăreai spre primire, si anumitu 1) sa se aléga o comisiune administrativa juridica de 11 membri, 2) o comisiune scolară de 7 membri. Adunarea primesc si se alegu in comisiunea administrativa juridica: Bedeus, Kapp, Siegler, Krasser, Werner, Dr. Tincu, Klockner, Roth, Schaffend, Bolesch, Arz, V. Straussenburg. In comisiunea scolară se alegu: Budacker, Wittstock, Maager, Teutsch, Dr. Parcuraru, Kirchner, Klein.

Cu aceste siedintele se amana pâna in 11 Aprile st. n. □.

Correspondintia.

Reminiscintie din absolutismulu nemtiescu fatia cu constitutio-nalismulu ungurescu actual.

Din părțile Banatului 1/13 Mart. 1877.

Motto: „Ce tie nu'-ti place altu' nu face!“

II.

Altu casu 'mi vine in memoria, cându in anulu 1856, iér' nisce delicienți magiari suspiciunati si escortati de gendarmeria pentru furtu de cai au patit'o reu cu dlu Bezirks-Adjunctulu boem. Bietii ómeni nu scium vorbi nemtiescă ci numai limb'a loru materna magiara; dar' vorbiau romanesce că si ori-care român, de naștere; fiindu in partile banatiene, limb'a de conversatiune intre nego-tiantii tergurilor si la ori-cari alte conveniri, — este cea romana. Cându unu némtiu are de a face cu atare magiari ambii, numai romanesce vorbindu, se potu intielege, de-si intr'unu dialectu atât de schimosu, cătu audiendu-i, trebuie sa ridi de densii; pronunciarea magiarului mai este cum este, dar' cea a némtiului (schwab) e forte ciudata; căci densulu, unde trebuie se pronuncia pe d aplica pe t,

in locu de b, pre p, pre g de k si asiá mai departe; cându are se dica „Petru este bunu vecinu“ eata asiá pronuncia: „Bedru esde punu fesinu“; dar' tre-cendu la obiectu voi se continuu:

La pertractarea, respective ascul-tarea protocolară a delicienților, prim'a intrebare ce li-o puse dlu incuirinte a fostu: „No Lum..... verfl..... könnt ihr deutsch? bietii ómeni — firesce — facendu din umeri si uitandu-se cătra servitorulu can-cellarie, pre carele 'lu cunoscere ii disera: „mondjan a kegyelmes urnak hogy nem értjük mit kérdez németül“ la ce dlu Bezirks-Adjunctu furiosu pro-rupse: „Ha! verfl..... R...., Ungarn seid ihr“ nici un'a nici alt'a, demandă servitorului se-i duca in temnitia unde sermanii remasera dreptu inchisore preventiva 2 luni neascultati si neju-decati.

Din intemplare, si spre norocirea incarcatorilor, siefulu, adeca preto-rele era de nationalitate român, vor-biá si ungurescă, delicienții vorbindu bine romanesce, in acesta limba usuata se putea ori-care amplioatu intielege cu densii si cu ori-care altu tieranu unguru, — numai beamterii straini nu, cari odata cu capulu nu puteau, dar' nici nu voiau sa invete limbile poporului usuate aici.* A fostu apoi sub sistemulu absolutismului lui Bach si alta ordine, strictetia si acuratetia in administratiune si justitia, care se controlă cu rigore si scrupulositate nu numai superficialu si din cându in cându, nu atunci cându respectivii amplioati erau inainte avisati ci pe ne-sciut (unvermutheter Weise) cându densii nici nu visau!

S'a intemplatu deci, ca siefulu judecătului pretorialu in celu mai strictu incognito a visitatu temnit'ele spre a se informá despre starea robilor; afându pre amintitii delicienți magiari in inchisore preventiva si cerendu deslusiri din actele ce se aflau la incuirintele respectiv, numai decătu insusi a incuiratu caus'a; mâne di s'a citatu apoi proprietarii cailor furati si ce se vedi la asciutarea acelor proprietari si confrontarea loru cu inculpatii incarcateri? Caii n'a fostu furati ci pribegiti adeca rataciti; in confiniu militarii care in urm'a curentatiunei, la 5 septembri s'aflau; precăndu inculpatii au gemutu in temnitia mai 3 septembri dupa acea nevinovati.

Investigatiunea cu confrontarea a luminatu anomalia ca bietii delicienți, fiindu numai suspiciunati pentru fur-tulu cailor, din cauza ca nescindu vorbi limb'a nemtiesca oficioasa a statului iér' incuirintele nescindu vorbi limb'a populului, nu s'a potutu intielege si estu modu densii pe nedreptulu au suferit tortura si inchisore nemeritata, pentru netrebnici'a unui deregatoriu strainu.

Casurile aceste si multe altele au inicia-tu pre cei competenți si responsabili a face pasi la locurile mai inalte pentru delaturarea fatalitătilor provenită din necunoscintia limbii poporului, a respectivilor amplioati straini; in urm'a căror'a si a reclamelor din partea poporului, ministeriul ces. reg. din Vien'a a emis cătra tóte dicasteriile si anctoritătile administrative si judetiali inviatii stricte: că „limb'a materna a poporului sa se respecte neconditionat si cu tóta scrupulositatea nu numai fatia cu părțile litigante, ci chiaru si cu corporatiunile, respective oficiale si antistiente comunale, preste totu in ori ce afaceri publice oficiai!“

Eră intr'adèveru o panica si per-silesate nespusa pentru multimea de amplioati boem, nemti ori chiaru serbi si magiari, cari nu scieau limb'a română,

* Cunoscemu amplioati straini, veniti din Céslau cari au petrecut aici tempulu 5-6 ani in oficii venindu in coatingere perpetua cu poporul fără se fia invetiatu ai vorbi limb'a.

de óre ce pretorele firesce parte cá románu, parte inse cá functionariu superior acuratu si punctualu, numai decátu a si introdusu resp. aplicatu acelu „*rescriptu normativu*“ ministerialu decretatoriu de respectarea limbei poporului si obligatoriu pentru ori-care amplioiatu.

Urmarea se intielege n'a pututu fi alt'a decátu, ca toti acei amplioiati cari n'au sciut vorbí si scrie in limb'a poporului, in favórea si interesulu căruia s'a emis rescriptul, vrendu nevrendu adeca camu de *sila bucuriosu* si-au cerutu *translocarea* la dicasterile din atari párți unde nu erá poporu de mai multe nationalităti ci séu numai germanu, séu boemu, si unde nu se recercá cunoscintia de mai multe limbi.

Introducându-se apoi in praca a celu rescriptu, marturisescu ca erá de minune bine; cáci locurile functio-narilor stréini le-au ocupatui aceia cari scieu limb'a poporului. Se si-ti ve-diutu stim. cetitori cătu de bine si frumosu mergeau trebile, cătu de in graba au disparutu si incetatu fatalitatile, cu ce acuratetia se mantiené Rescriptul, cu căta scrupulositate se respectá limb'a poporului in tóte usantiele admini-stratiunei si justitiei; dar' cătu de *indestulit u si mangaiatu se simtia bietulu poporénu*, carele in necasurile ce-lu cuplesia avendu treburi la deregatorii cu domnii amplioiati si judecatorii se putea intielege in limb'a loru materna.

Afacerile oficiose cu antistiele comunalii cá cu organele inferioiri ad-ministrative prin corespondintie in limb'a poporului din respectiv'a comuna, — erau cu multu mai usioare, corecte si necomplicate decátu sub amplioiati straini, cari — afara de limb'a oficioasa germana a statului — nu sciau nici vorbí necum scrie in alt'a.

Dupa tenórea mentionatului re-scriptu normativu ministerialu, tie-nendu-se contu in josu de limb'a poporului, „cea oficioasa a statului de felu nu erá alterata“; cáci in agen-dele interne centrali, la tóte oficiolate ces. reg. de statu, adeca manipu-latiunea, precum si corespondintie dela acelea oficiolate in susu cătra au-toritatile supreme se usuá numai limb'a germana, cá oficioasa a statului,

Cá sa me esprimu mai chiaru, amintescu: ca tóte intratele (esibitele) precum dela antistiele comunali in afaceri oficiose, asiá si celea dela *privati* in ori ce treburi administrative séu judetiarie de interesu particulariu, ad-re-sate la oficiolate ces. reg. se resol-veau ér' numai in aceeasi limb'a in care erau scise; fára a se mai pre-tinde si traduceri in tecstulu limbei officiali.

Ascularea protocolara a pártilor litigante atátu in cause civile cătu si criminali se facea in limb'a materna a pártilor respective, numai capulu protocolului de asculare, adeca indicarea obiectului si clausul'a de in-cheiere se scriá in limb'a oficiala a statului, nu inse si tecstulu merito-rialu.

T. Mediesiu Comitatului Bihorului in Martiu 1877.

Echo

Jurnalului „Nagyvárad“ la „Haladunk mi is“.

In nr. 42 alu amintitului jurnalui, in rubric'a noutátilor se sufulea unu „*Öreg bácsi*“ a predicá in publicu resultatalu esamenului depusu in 10 Fauru, a. c. de elevii, — de diferite nationalităti si confessiuni, frequentanti ai scólei române gr. or. conduse de D. P. G. invetiatoriu gr. or. in Beliu.

„*Öreg bácsi*“ apare supraemotiu-natu de succesulu eminent alu esamenu, si n'au reservéza nimic'a a-i dá laud'a convenienta, espunendu cu intrég'a satisfactiune, cătu de frumóse, precise si repedi respunsuri dedeau elevii la tóte intrebările din obiectele

studielor scolastice, — redicá meriti-ulu dlui P. G. carele in adeveru si este o capacitate rara intre invetia-to-rii poporali ai patriei, incátu de ase-menea individualitate noi români po-temu fi mandri.

Betránulu fauru de nouatá deodata apare si forte necajitu, facendu usu de o eruptiune vulcanica contr'a subsrisului cá inspectoru cercualu scolariu, pentru absentia dela esamenu, acusandu-me publicului cu o fapta condemnabila imaginata copilaresce de „*Öreg bácsi*“ adeca: „ca eu nu potu tolerá elevii de alte naționalităti si confessiuni in scóla dlui P. G. din carea causa nu amu voit a me pre-sentá la esamenu, si pe dlu invetia-to-riu lu persecutezu in continuu pre-parandu-me a-lu privá si de oficiu.“

Ací „*Öreg bácsi*“ arata unu cu-ragiui escesivu din lips'a bunei cuno-scentie a cestiunei, ori din lips'a bu-nelor informatiuni, ori chiaru din afecțiune antipatica, pentruca: eu amu bucuria suprema de capacitatea dlui P. G. carele atrage asupr'a sea aten-tiunea individilor de alte naționalităti si confessiuni, cari 'si concredu-fii docintelui nostru spre instruire si educare, si amu placere inesprimabila ca scóla nostra e frequentata de fi-straini, cari acuira in ea prin D. P. G. laptele sufletului in chipu laudabilu.

Caus'a ca nu amu participatu la esamenu, consista nu in „ur'a“ insu-sita mie de faurulu de nouatá, „Haladunk mi is“ ci in provocarea oficioasa din partea dlui administratoru proto-popescu a me presentá in P. Susagu, pentru facerea socotiloru bisericesci din a. 1876. — Dar' sa presupunem ca neasistintia mea la esamenu a fostu simplu lucru placulu meu, „*Öreg bácsi*“ inca nu este in dreptu a cascá vilamente asupr'a mea, pentruca: eu cá. inspectoru cercualu, care suntu in-drepatit u a ordiná terminulu esame-nelor in scólele nostre poporali, „in virtutea §. 11, lit. b) din Instructiunea consistoriala pentru inspectorii cercuali esmisa sub Nr. 1477/347. Sc. anulu 1873“ nu amu defisptu esame-nulu pe 10 Fauru, ci pe 14 Fauru, astfelui tienerea esamenului a fostu abusu de ordinatiunea mea, facutu nu vréu a scí de cine.

Predicatiunea dlui „*Öreg bácsi*“ se culmea mai departe in tonu ultra modo duru, accentuandu: ca spre a delude esamenulu, se pare ca amu dusu din oficiu cu mine si pre preotulu locului, „a szokásos górbé nap csinálására“. Se póte ca corespondintele e cotitu pe date positive cându scie, ca eu, din órece predilectiune indatinata, amu amblatu speditiunea cruciata lui Tandala, — la acestu punctu nu mai dicu alt'a, ci-lu lasu simplu, cá sorgentele seu, dar' aruncandu-lu cu tóta onórea si indignatiunea in fatia cui la p. o. lusu.

Pre aceste presupusiuni si cre-dintie desierte se baséza „*Öreg bácsi*“ cându apesa in consciuntia sea intre altele: „azonban mentsen meg az isten minden kerületet oly oskola felügye-löktöl, mint erre van, különösen mint M. Z. a beéli ker. iskola felügyelője“. Acestu pasagiu e chiaru filosofic! Acum dovedesce „*Öreg bácsi*“ ca min-tea sea e forte expansiva, dora ca e pusa in actiune de inspiratiune stra-ină, dlu corespondinte in intiepe-uni-nea sea se occupa si de alte persoáne pe lângă a mea! bravó „*Öreg bácsi*“. D-ta consideri de stupidi pe toti in-spectorii nostri cercuali, si inca quid conspectius negi consistoriului nostru capabilitatea de a-si fi potutu cunóisce ómenii apti spre conducerea invetia-men-tului poporalu. Hei! dle „*Öreg bácsi*“! N'asuu fi crediutu ca ai avé o gura cătu o, éra mintea cá si Pintea!*)

*) Dice tradi-tiunea: cumca Codru regele Athenei avea unu fidelu Pentheas, ce-lu purtă eternu (?) cu sine, si chiaru in resbóie lu folosea, cá pre celu mai bravu soldatu, cáci elu se aruncá in fatia neamicului si-lu slutea forte.

Déca d-ta credi a fi omu adeveru-tu, atunci sa nu mai vorbimu cá bufnitiele.

Credu inse ca ne pricepem de-si domni'a Tá vorbesci unguresce, éra eu in limb'a mea, si reservandu altele pe alta ocasiune ocurenda.

Zenobiu Munteanu,
inspectoru de scóle alu trac-tului Beliu.

Dâmu sub tóta reserv'a cele ce urmează, neluându nici o responsabi-litate, nici pentru materia nici pentru forma. Suprimendu numai unii termini cari cu tóte ca au fostu forte intrebui-tiati in alte párți, in fóia nostra nu potu sa aiba locu nici acum, co-respondintia a remasu neschimbata.

Eata-o :

Cittulu Temes. 26/3 n. 1877.

Onorate Dle Redactoru! Din locuri po-sitive suntu avisatu ca in comun'a B. Comlosiu (Torontal) au isbucnitu unirea va se dica din 24/3 st. n. pâna adi s'au declarat u de uniti 150 de suslete.

Sciu ca vi cunoscuta caus'a comlosienilor; — óre cine este caus'a ratacirei turmei? ole séu pastoriul? eu incátu pricepu cu min-tea mea cea cruda nu potu dice alta decátu — pastoriul, — cáci déca venerabilulu con-sistoriu din Aradu erá dreptu la tóta intem-plarea turm'a nu se imprascia, — véda con-sistoriul din Aradu — eu mi-amu spalatu mânile cá Pilat, mai multu in Comlosiu nu suntu, — si pâna eu amu fostu in mijlocul popo-rului nu s'au intemplatu asiá ce-va, — acum amu lasatu pe protopopu si popi sa conduca poporulu nostru celu bunu si blandu si de ei totalminte maltratatu si materialminte omoritu.

De odata atátu — de alta-data mai multu — me rogu a pone in multu pretiuit'a fóia „Tel. Rom.“ sirurile aceste ale mele spre pu-blicare remanu

Alu d-tale plecatu

G. Balanu.

Din Bucovin'a.

(Urmare).

Déca nu se propune in scóla reala din Siretiu limb'a româna, acé-st'a — dupa starea presenta a lucru-rilor in Bucovin'a — nici nu ne pare ceva estraordinariu, cáci acé-st'a scóla nu este intretinuta de fondulu bise-ricescu gr. or. Dar' suntemu curiosi sa scim, de unde vine ca chiaru multi din români dela scóla din Cernauti nu invétia limb'a româna. Acé-st'a scóla se sustiene numai din fondulu gr. or. religionariu, si are condi-tiune a in-vesti-tia limb'a româna pre toti scolarii sei. Pe spesele fondului gr. or. s'a tri-misu si unu numeru insemnatu de juni din tiéra la Vien'a spre a studia profesur'a pentru acésta scóla, cu scopu, cá avendu scóla destule puteri spre a se puté propune obiectele in limb'a româna, acé-st'a sa devie limb'a de pro-punere. Ast'a a fostu cá conditie celu putienu in anii cei primi a in-fiintarei scólei susu mentionate; — dicemu in anii cei primi, cáci acum'a, cându unii din români trimisi cu acésta inten-tiune la Vien'a se intorcu cá profesori licentiatu in patrie, nu numai ca nn se prefera veneticilor, dar' ei suntu astrinsi a-si cautá posturi pe la alte scoli la cari nici cându nu voru mai fi in positiie de a face intrebui-tiare de limb'a materna; si astfelui condi-tiile de cari se vorbiá odiniora astadi devinu numai simple ilusiuni. — Totu asiá e si cu scóla gr. or. gimnasiala din Sucéva; numai cu deosebirea, ca scolarii cari nu voiau sa inveti limb'a româna, pro forma erau nevoiti a peti-tioná prin directoratu la consiliu scolariu alu tieri pentru de a fi di-spensati de ea. Se intielege de sine ca o astfelui de petitie in totu-déun'a erá bine vediuta. Fia inca ori si cum, a fostu celu putienu o formalitate carea trebuiá se o faca celu ce nu voiá se inveti in limb'a tieri. Adi

insa nici acé-st'a nu se mai cere, cáci consiliul scolariu alu tieri a hota-ritu in siedinti'a sea din 28 Fauru a. c. a nu se mai incomodá inca si cu astfelui de petitii, ci ele cá unu ce nebagatu in séma sa fia supuse numai aplacidárei directoratului gim.

Lasâmu inse aste ilegalitati ce se petrecu pe terenul scolasticu: le-amu adusu numai cá esempe spre a areta cum se subminéza esistintia culturei poporale române — déca se póte se o numim dejá asiá — chiaru pe spe-selle ei proprii — ... inca cu scopu de a propagá cu atátu mai usioru cultur'a universala — ! —

Da se intielege! noi aspirâmu la o perfectionare deplina, la o perfecti-onare in de comunu! trebuie deci sa delaturâmu tóte obstaculele partiali cari ne impedece realizarea scopului supremu universalu ! ? ! Dar' bine! atunci inca fia-ne permisa intrebarea, déca avem si ómeni de ai nostri cari se conlucrare la acestu planu maretu — la acésta prosperare a culturei universale? ? ?

O dá! avem, cum se nu; avem, si inca ómeni cu vadia precum direc-tori la scoli midilocii, capitani distric-tuali, perfectori si scia Ddieu cum le mai suntu titulaturile tuturor ac-estorú ómeni insemnatii; inca ori si cum se fia ei se lupta mereu pentru nain-tarea in cultura, numai nu in cea na-tionala. Suntu ómeni de ai nostri, cari, devenindu la unu postu mai mare, nu numai ca nu le pasa de vat'a pe lângă care a crescutu, dar' ei nici nu mai afla lucru demnu a vorbí cu copii loru in limb'a mamei! la densii in casa se usítéza limb'a germâna cá cea oficiala si mai latita, cá cea placuta renegatilor; ei asuprescu pre români si li prefera pre jidani, numai déca socotu ca prin acé-st'a se facu placuti inaintea regimului cându vréu se devie la posturi inalte, si seracesti chiaru pre bietulu tieranu, pre fratele loru din a căruia sudore traiescu, numai déca prin acé-st'a si potu satisface stimululu loru de avaritie.

Eata deci unde stâmu astadi noi români bucovineni! Eata de unde vine ca suntemu desconsiderati din partea strainilor. Eata de ce se calca drepturile nóstre in picióre.

Sa nu ni mai fia deci cu mirare cându in Cernauti chiaru numirile stradelor cari erau scise in limb'a româna si germâna de vr'o 2 ani in-cóce totu mereu se stergh de pre pa-reti, inlocuindu-se cu nisice table noue de feru, pe cari inca numele stradei stâ numai curat in limb'a germâna. Bietului tieréna care a inveti-tiato o léca de carte in limb'a sea, nu-i este cu putin-tia a cati macaru numele stradei in care se afla cutarea séu cutarea cancelarie la care chiamatu fiindu vine odata in 2 séu 3 ani in capitala. Avem inca representanti români in consiliu comunalu; dar' nici unii din domniele loru nu se mai indura a redicá vocea in favórea numirilor vecchi a straderelor in limb'a rom. Nainte de 2 ani s'a fostu induratu dlu Iancu de Lupulu a face o intrebare in chestia acésta, dar' nefindu opinionea sea sprin-ginta nici macaru de români ce erau de fatia in siedinti'a cons. com., chestia s'a pusu ad acta pentru de a nu se mai aduce nici cându la lumina.

Se nu ne mirâmu dar' nici de aceea ca se lasa vacantu scaunulu me-tropolitanu aprópe 2 ani de dile. La urmârile cari resulta inca din acésta vacanta, nu ni-e permisu a vorbí ací; despore astea altadata la rendulu seu.

Varietati.

* * * Présântia Sea P. Episcopu alu Aradului Ioanu Metianu a sositu aici numai luni cu trenulu de dími-néti'a. In aceea'si di au sositu si unu numeru de membri ai consistoriului metropolitanu din diecesele sufragane si din archidiecesa.

* (Donatiune). Inalt. ministeriu r. u. de culte si instructiune a donatu „societătiei transilvane pentru cunoștința tierei“ 500 fl. v. a. pentru ilustrarea anticităților si monumentelor.

* Tunuri noue. Marti cu treptu de diminuția au mai sositu 14 tunuri uchatiane, dupa cum audim cu totul pentru garnisonă din Sibiu au sositu pâna acum 26.

* (Unu lasamentu frumosu). „Temps“ impartsiesce mörtea unui neguțatoriu israelit in Avignon cu numele Cremieux, care in testametu seu a lasatu 200,000 franci pentru seracii israeliti ai cetăției, 200,000 fr. pentru protestantii seraci si 200,000 fr. pentru catolicii seraci in fia-care parochie intra muros. Totu-odata a dispusu a se dâ zestre de căte 1000 franci la o fata seraca israelita si altă catolica.

* (Incendiu in Sibiu). In séră de Dumineca spre Luni in 14 a eruptu pe „Soldisius“ unu incendiu, care inse n'a mistuitu decât döue sioprone, de ore-ce pompierii de aici au aflatu in apropiere apa indestula. Durere, unulu din pompieri si-a frântu unu picioru cu acesta ocasiune.

* (Unu bastimentu curiosu). Prințe curiositățile ce voru figură la expoziția universală dela 1878 se pote cătă de pe acum in secțiunea maritimă unu bastimentu ce a fostu tataiu dintr-o singura piesa intr-o bila de abanos de 15,000 chilog. Acestu bastimentu are o lungime de 7 metri, largime de $\frac{1}{2}$ m. si 90 centimetri adancime. Escutat dupa planulu si sub directiunea siefului unei esplotatiuni de paduri din Guatimala, s'a tataiu cu toporul si ciopliti cu herminetă, lucru, pentru care indigenii din Guatimala n'au rivali.

* Espositiunea universală din Parisu. Dupa cum se aude s'a decisu a se instituï pentru espositiunea de Parisu o delegatiune aparte, care sa represinte Austro-Ungaria. De membri ai delegatiunei suntu denumiți: ambasadorulu conte Wimpffen, consululu generalu G. de Rothschild, contele Zichy si bar. Hirsch.

Statutele comunei Resinari

pentru conservarea si folosirea padurilor impreuna cu detorintile economatu ei.

(Urmare.)

25. Pasiunea vitelor pe fenatiele de pe côte este iertata numai din 14 Sept. pâna in 27 Maiu c. n. Cu 6 Aprilie este opritu si câmpulu de a-lu mai pasce cu vite. Cându va fi primavera tare tempuria se pôle oprí si mai inainte.

§. 26. Nu este iertatu a tatai arbori de susu ci aprópe de fată a pamentului că sa nu remana trunchi (tropini) inalti.

Asemenea nu este iertatu a gâuri arbori pentru de a le detrage mustulu căsa faca resina seu a-i beli de căje decât numai in padurea cea libera de tatau.

§. 27. A face focu la radecină arborilor seu in scorburi, a aprinde foile de arbori seu ierbă in padure este cu totul opritu. Cârbuni a arde se dă voia numai in tataura si din ramuri seu radecinele arborilor.

§. 28. Fiindu ca côtele pe care se află padurile cele devastate din giurulu comunei nôstre constau parte din pétra; er' pétra acéstă de se va delatură totu taindu din tr'ens'a numai la unu locu pamentulu lipsit de radimulu seu, se va derimă, ba la ploii indelungate pôte sa inundeze comună jumetate, prin acéstă se decide ca numai acolo este iertatu a tatai pétra unde va fi tocitura asemnata de reprezentanța comunale.

§. 29. Totu-déună in lună lui Augustu reprezentantu communală va

tramite din sinulu ei o comisiune de cinci care alegandu-si conduceatoriu si insotita de economulu, seu de unu provisoriu va avea de a incungi totu teritoriul Resinarilor. — Datorintă acestei comisiuni este a cercetă totē mobilele (halmurile) precum si alte semne care se află pe marginea teritoriului, a vedé in ce stare se află padurile si călile ei, asemenea are de a vedé atâtă in tataura data in arenda cum se observă contractul incheiatu cu arenadorele si cătu in tataura comunale. Cum se implinescu prescrisele acestor statute.

Fia-care membru alu comisiunei va primi pentru perderea temporului pe di o desdaunare de 1 fl. v. a. din casă a alodiale. Comisiunea are in tempu de 3 dile sa-si implinesca missiunea er' conduceatorulu ei in siedintă a cea dintâia a reprezentantiei sa raporteze despre ce au vedutu.

§. 30. Pedepsele pentru calcarea acestor statute suntu urmatorele:

1. Cine se va află umblându prin padurea oprita cu securarea afara de drumu in casulu I 10 cr. II, 20 cr. si si III 40 cr.

2. Cine va tatai lemne in padurea oprita, pe lângă confisarea lemnelor pe care elu cu spesele proprii are sa le duca in curtea comunala, in casulu I, 50 cr. II 2 fl., III 4 fl.

3. Pedepsa astă indoito se va punie pe acelă care va tatai numai arbore (lemn) fia cătu de micu de pe côtele din giurulu comunei cum este de pe fată Cetătiei, de pe fată Costei Boaci si de pe la fantână varului peste riu seu din Salciile plantate dealungulu călei cătra Sibiu seu din acelea care se voru plantă de comuna in alte locuri.

4. Cine va tatai crace de stejaru in dumbrava seu din alte locuri pe lângă confisarea lemnelor pe care pe spesele proprii are sa le duca la curtea comunala, in casulu I 1 fl., II 2 fl., III 3 fl.

5. Cine va tatai unu stejariu mare verde din dumbrava seu din alte locuri pe lângă ducerea lui in curtea comunala, in casulu I 5 fl., II 8 fl. si III 12 fl. Unulu micu I 1 fl. II 2 si III 3 fl.

6. Cine va tatai unu stejariu mare uscatu pe lângă ducerea lui in curtea comunala in casulu I 2 fl. II 5 fl. si III 8 fl. Unulu micu in casulu I 50 cr. II 1 fl. III 2 fl.

7. Cine va aduce lemne din padurea libera de tatau fia si din fenatiul seu in di oprita seu noptă

a) cu calulu in casulu I 40 cr. II 1 fl. III 2 fl.

b) cu carulu in casulu I 2 fl. II 3 fl. III 5 fl.

c) cu trupulu in casulu I 20 cr. II 40 cr. III 60 cr.

d) cu vite mai multe decât este prescrisul de tota vită in casulu I 1 fl. II 2 fl. III 3 fl.

8. Acesta pedepsa are sa se pună si pre acelă cari tatai ori tragă bârne in dile oprite din bradetul seu faci suriri de lemn (stengini) in padure.

9. Cine va aduce lemne din padurea oprita.

a) cu calulu seu asinulu in casulu I 2 fl. II 3 fl. III 4 fl.

b) cu carulu in casulu I 5 fl. II 10 fl. III 15 fl.

c) cu trupulu in casulu I 1 fl. II 2 fl. III 3 fl.

10. Cine gauresce bradi in padurea oprita că se adune resina seu belesce arborii de căje de totu arborulu in casulu I 50 cr. II 1 fl. III 2 fl.

11. Cine va arde carbuni in padurea oprita in casulu I 50 cr. II 1 fl. III 2 fl.

12. Cine va pune focu in scorburile arborilor seu in foile loru va aprinde ierbă seu va face focu la radacină arborilor prelângă daună facuta in casulu I 5 fl. II 10 fl. III 15 fl.

Ivindu-se crimă punere de focu sa se arete tribunalului criminalu spre cercetare si spre pedepsire.

13. Cine va tatai arborii cei destinati de semintie de fiesce-care in casulu I 3 fl. II 5 fl. III 10 fl.

14. Cine va adună ghinde inainte de ce se concede culegerea ei, prelângă confiscare in casulu I 10 cr. II 20 cr. III 30 cr.

15. Cine va tatai piétra in locu ne asemnatu de reprezentanța comunale in casulu I 1 fl. II 2 fl. III 5 fl.

16. Cine va pasce vite in padurea oprita seu in fenatie oprite, afara de daună facuta, pentru fiesce-care

a) óie in casulu I 2 cr. II 5 cr. III 10 cr.

b) capra in casulu I 10 cr. II 20 cr. III 30 cr.

c) vaca seu bou bibolu in casulu I 30 cr. II 50 cr. III 60 cr.

d) calu seu asinu in casulu I 50 cr. II 1 fl. III 2 fl.

17. Pedepsele aceste indoito se voru pune pre acelă cari voru pasce vitele pre côtele din giurulu comunei sub pozitionea 3 specificate seu in dumbrava ori in paduri de curendu tataie.

§ 31. Pedepsele banale care nu se voru putea incasă din cauza miseriei (seraciei) suntu de a se schimbă in arestul computandu-se 24 óre pentru unu florinu.

§ 32. De detorintă economatului se tiene a ingrigi si de celelalte obiecte care facu proprietatea comunei: de casele si curtile comunale, de pașunile de taurii ei, de puscile de apa si incaperile loru, de curtógele de focu, de fontânele publice, de poduri si de căli, asemenea are de a pădi atâtă cîmpulu cătu si fenatiele particulilor de pre teritoriul Resinarilor de daună ce se aru putea nasce prin ómeni seu animale.

§ 33. Ună comisiune de doi trimis din partea reprezentantiei comunale insotita cu economulu la intrarea acestui in deregatorie, are de a compune unu inventariu despre totu susu numitele obiecte comunale impreuna cu recusitele de lucru cum suntu: sapoie, lopeti, róbe, mese, scaune, mese, lampe, candelabre, cărti, ladi, castene, lemne cioplite seu necioplite si altele, insemnandu starea in care se află aceste obiecte si recusite. Acestu inventariu subscrișu de toti trei membri este de a se pastră in casă alodiale.

§ 34. Ivindu-se lipse la susu numitele obiecte comunale detoria economului este numai decât a le aretă primariei locale si totu odata a propune repararea loru. Reparări cari nu ieră amenarca cum suntu gauri la poduri are numai decât economul prin organele sale ale repară si apoi a face aretare primariei.

§ 35. La casu ca primari a locale reparările propuse de economul se nu le considere, detorintă lui este a aretă scaderile reprezentantiei comunale, nefacându inse nici astă de ajunsu

a aduce intemplarea la cunoștința inspectorului cercuale. (Szolgabiró).

§. 36. Tote lucrările comunale ordinate prin primari a locale fia acele zidiri noue seu reparări, economul este detoriu a le priveghia si a vedé că sa se faca cu materialu bunu trainice si amesuratul conclusorul aduse de reprezentanța comunale.

§. 37. Totu-déună cându se schimba economul o comisiune totu in modulu de susu compusa are de a revedé inventariul si obiectele comunale shimbările facute a le insemnă într'ensulu ier' recusitele primele a le predă nouilui economu alesu dupa ce s'au petrecutu in inventariul celu nou. Recusitele care lipsesc este economul detoriu a pune altele in locu; ier' inventarele cele vechi suntu de a se pastră in archivulu primariei.

(Va urmă.)

Bursa de Vienă.

Din 16/28 Martiu 1877.

Metalicele 5%	63 95
Imprumutul național 5% (argintu)	68 05
Imprumutul de statu din 1860	109 80
Actiuni de banca	817 —
Actiuni de creditu	153 30
Argintu	109 50
Galbinu	5 74
Napoleon d'auru (poli)	9 77½
Valută nouă imperială germană	60 20

Nr. 14.

Edictu.

Mari'a Georgiu Radu din Hermannu, care de 21 ani parăsi cu necredinția pre legiuțulu ei barbatu Georgiu I. Gocimanu din Brasovu, se căză prin acéstă, că in terminu de unu anu de dile sa se prezenteze inaintea subrisului scaunu protopopescu, căci la din contra procesulu matrimonial asupra-i pornitul dela 13 Ianuaru a. c. se va decide si in absența densiei.

Scaunulu ppescu gr. or. alu Brasovului II.

Brasovu, in 21 Ianuaru 1877.

Ioanu Petricu m/p. protopopu.

2—3

Edictu.

Ioanu Ioanu Tulbure din Brasovu carele mai bine de siese ani au parăsit cu necredinția pre legiuția sea socia Elen'a Ioanu Popoviciu totu din Brasovu, fără a se scăi nici pâna astădi locul ubicatiunei lui, se căză prin acéstă, că in terminu de unu anu de dile sa se prezenteze la scaunulu protopresbiterale mai josu subscrissu, căci la din contra procesulu divortialu incaminatul de soci'a lui se va pertractă si decide si in absența lui

Brasovu 9 Fauru 1877.

Oficiulu ppresbiteralu gr. or. I-ii alu Brasovului.

Iosifu Baracu, protop.

3—3

Anunciu

pentru săntele biserici.

Lumini forte eftine

de căra curata

albe si colorate in cantități mari si mici, se află in fabrică de lumini de căra a lui

Ioanu Farcasiu,

piat'a mica lângă bolt'a comerçantului Gligoru in Sibiu.

2—2